

Protokol pro zápis kvalitativního dotazníku

Číslo: 19

Datum:

Skupina divadla:DHNP

Vaše jméno:rozhovor-Lukáš Kubina

Přepis-Vendula Valentová

Demografické údaje o respondentovi

Věk: 21

Pohlaví: muž

Studium: ukončené SŠ,student VŠ

Povolání: student

Poznámky

Přepis rozhovoru

Začněme těmi demografickými otázkami, kolik ti je roků?

Dvacet, teď mi bude dvacet jedna, to asi blíž k těm 21.

Co máš vystudované a co studuješ?

Gympl a studuju architekturu.

A bydlíš?

V Chrudimi, takže trošku z ruky.

Jak jsi dlouho v Brně?

Druhým rokem, já jsem ve druháku.

Tak, jakým způsobem trávíš svůj volný čas?

Tak jak se dá, no, protože moc toho volného času tam není, tady na tý škole. Ale snažím se sportovat a vyplňujeme to právě chozením do divadla a na víkendy nejčastěji jezdím domů, za přítelkyni a tak, no... A s kámošema, ale jako toho volného času moc není. Asi ne tolik, kolik bych si představoval.

A jaký místo v tom zaujímá kultura?

Tak jako já kulturně jsem začal žít v podstatě až tady v Brně, protože před tím v Chrudimi není moc možností. Je tam divadlo, to ne, že ne, ale tam jako jsem to neřešil, na tý střední, tak spíš jako tady. Já si myslím, že tady dost jako ta kultura, dost mě to chytá, jo, ale jenom od té doby, co jsem na tý vejšce.

A kromě divadla, ještě nějaký jiný kulturní vyžití...

Tak jako samozřejmě výstavy, jako umělecký, na to jsem tíhnul vždycky, a teď to doplňuje to divadlo, no. Já jsem celej život chodil na zužku, tak k tomu mě to vždycky táhlo, no. Jakože i v rodině máme...

A zajímá tě nějaké konkrétní výtvarné umění? Nějakej styl, nebo tak?

Tak styl přímo jakoby ne, že bych byl zaměřenej na něco, no. Ale jako spíš obrazy. Kdybych to měl rozdělit jako obrazy sochy, tak spíš obrazy.

A třeba kino?

No tak jasně, no, třeba kino je taky. Ale teď právě v poslední době to dost střídá to divadlo v tom, že máme ty levný lístky. Že jako kino ti dnes vyjde na 140Kč lístek...

A vy máte lístky za levno...?

Máme za padesát korun, no. Ale je to tím, že tam je ten známej, až tam nebude, tak lístky nebudou. Asi tak, no. Takže to je taky o těch financích, no. Ono je rozdíl, jestli jdeš za pade nebo za dvěštepade, že...

A jak často navštěvuješ tyto kulturní akce za měsíc?

Za měsíc tak dvakrát, třikrát do divadla a jednou do kina.

A do toho ty galerie...

No a ty galerie taky, tak dvakrát za měsíc.

Máš nějaký filmy, které preferuješ?

No jako na komedie moc nechodím, spíš na ty vážnější. Nějaký drama a...to co zaujme, zrovna. Teď jsme naposledy byli na Sherlockovi Holmesovi, to teda moc drama není, to byla taková uvolňovačka spíš, no. Ale když potřebuju opravdu kvalitní film, tak jdu do kina, ale jinak si to stáhnou, no. Ale je to právě hodně o těch penězích. Třeba v Chrudimi máme kino, kde to stojí 70Kč, ten samý film, takže je zase rozdíl sedmdesát a sto čtyřicet. No tak prostě je to o tom, no.

A tady chodíš do jakého kina?

Tady v Brně nechodím moc, tady jsme byli ve Špalíčku, ale jinak chodíme právě u nás v Pardubicích, do Cinestaru, nebo CinemaCity...

A hudba?

Hudba, no, to jsem poslouchal dřív, ale teď vůbec nějak...My jsme jezdili na festáky vždycky, tenkrát, to jsme každý prázdniny čtyři, pět festáků, to bylo normální, ale teďka už nějak ty prachy...priority nějak šli jinak...a tu hudbu už vůbec neposlouchám nějak aktivně, jako třeba ostatní, no. Jakože poslechnu si rád něco, ale nic to není, že bych hnedka... vyšlo nový cédo, tak hnedka si ho jdu stáhnout, to zas né, no.

A když se dostaneme k tomu divadlu, v Brně chodíš do jakých divadel?

Do Husy na provázku nejvíc, tam chodíme fakt tak jednou týdně, jednou za 14dní. No a pak do Mahenky a v Redutě jsem byl jednou. Bydlím kousek od Městského, tam by to bylo super, ale tam jsou lístky tak 400 vejš...prostě, tam bych, rád bych tam šel, protože tam jsem slyšel, že je to boží, že tam to máj hodně dobrý a divadlo prej je taky dobrý, ale prostě je to...chodíme do té Husy kvůli těm...ale nejenom kvůli tomu, jo, já jsem si to tady fakt...mě se to tady strašně líbí, no.

A jaký typ divadla třeba preferuješ?

Jako třeba z těch představení?

No třeba žánr, nebo...

Třeba nejvíc se mi tady líbil ten Idiot, Kníže Myškin je Idiot, což vlastně bylo docela vážný, to bylo takový drama, a to se mi jako líbilo jako celek, ale byli jsme třeba dole v tý sklepní na 2+1, s Dleckým a s Knihou, a to prostě bylo boží, to jsme brečeli smíchy. Takže i tohle i tohle. Třeba, myslím Trapný muka, tak ty mě moc nenadchli,jo.

A byl bys třeba schopnej říct, čím to je?

Bylo víc faktorů ten den, protože jsem byl za první strašně unavený, to bylo na rychlo nějak a byl jsem úplně mrtvej, ale ani ti to asi nedokážu říct, proč zrovna tohle představení... To bylo snad jediný, to bylo asi nejslabší, co jsem viděl tady, aspoň pro mě samozřejmě. Jinak jsem vždycky na 99 procent spokojenej, ale tady prostě mě to...to bylo taky tím, že jsem byl unavený, bylo to asi takový hodně náročný. Začátek se mi líbil, ta scéna byla suprová, to jsem si jako říkal, ale asi je to i tím příběhem, že ono to je dost ten děj asi dost spletitý, že jsem to ani třeba úplně nepochopil.

Podle čeho si vybíráš představení?

No my už jsme tady viděli skoro všechno, takže to je spíš stylem máme čas, sejdeme se, prostě jdeme do divadla a právě jakoby tohle to divadlo považuju, mě tady nezklame nic, takže je mi v podstatě jedno na co. Takže prostě jdeme.

A vnímáš, když jdeš na to představení, kdo to režíroval, jako jestli si tohoto všímáš...

Jo všímáme si, jako tady ty herci, to je vesměs v podstatě samý všichni, ale už máme i oblíbený nějaký...

A koho?

Dalekýho teda, já jsem totiž ho viděl na úplně prvním představení a úplně mě nadchnul, to se mi fakt strašně líbil a pak...já teda přesně nevím ty jména. S kámošem jsme si oblíbili tu, teď nevím, jak se jmenuje, takovou blondýnku, jo, Anežku Kubátovou a pak třeba suprovej je ten kudrnatej, Tomáš se jmenuje (Lukáš radí: Sýkora),jo,jo...jo, tak oni všichni jako, to jenom vyloženě, třeba vždycky když tam jsou, nebo třeba ten...ještě hraje v Redutě v Korespondenci...(Lukáš radí: Vyorálek), jo, Vyorálek, ten je supr, no(L: Ale ten už tady taky moc nehraje...). No toho jsem tady viděl asi na dvou představeních, nebo na třech...

Takže sleduješ nějakým způsobem, jak ty oblíbenější herci působí ještě mimo?

Tak jakoby všiml jsem si, všiml jsem si, že někteří hrajou v Městském, tak je to propletený tady, no. Teď jsem slyšel, že teda Daleckej odchází do Hradce, nebo nevím, jestli to je pravda, což mě docela mrzí, no. Že už ho stahujou, že už místo něho nastoupil ten mladej...Donutil(?).

A sleduješ třeba i režiséry, jestli dělají někde něco jinýho?

Tak to ani moc nevím, ale určitě dělaj, viděl jsem ještě ten...že režíruje, že dělal Nudu v Brně ten, Morávek a že teďka dál chce dělat nějaký Akvabely, nebo co, něco jsem o tom čet, ale jakože nikde jinde nevím, no.

Jo, on dělal Akvabely...

Že to myslím chce zfilmovat, jsem čet nějaký článek, ale že nesehnal investora, nebo je to nějaký náročnější...nebo nevím...

Dokázal bys nějakým způsobem toto divadlo specifikovat?

Nevím, asi takovou tu...že je takový rodinný, taková rodinná atmosféra, jako když to srovnám třeba s tím Mahenovým, což vlastně asi ani nejde srovnat, to je úplně o něčem jiném, ale...Prostě je to takový...jak je míň herců a i ta scéna, že se to vlastně furt mění a i hodně se dostaneš do toho kontaktu, i tady ta kavárna třeba, je to takový rodinný. Já to mám rád tady to prostředí, třeba kvůli tomu studuju tady na tý škole, tam je to taky takový rodinný. Tak si myslím třeba, se dostaneš, třeba seš v tom foyer a tam ti normálně chodí ti herci, že tohle normálně nezažiješ, nebo já nevím...

A třeba ty představení?

A celkově i ty představení mi přijdou, že jsou častokrát experimentálně udělaný, že kolikrát od toho něco čekám, takovou tu klasiku a nakonec je to úplně jinak zpracovaný, ale to je asi ta Morávkova specialita, mi to tak přijde, no, nějaký jakože vychytávky různý...

A myslíš si, že se to divadlo nějakým způsobem snaží profilovat na veřejnosti, v médiích...jestli má nějakou poetiku, kterou se chce odlišit od těch ostatních, vymezit se...

Tak já si myslím, že jo, jako celkově ten výraz toho divadla je jinej, než těch ostatních, třeba jen ty stránky, nejsou úplně obvyklý na divadlo...

A máš třeba jejich facebook?

Mám, no.

Takže se nějakým způsobem orientuješ i přes ten facebook?

Jojo. Občas tam ty novinky lítaj.

Když se rozhodujete, jestli do toho divadla půjdete, býváš ten, kdo to třeba iniciuje?

Většinou ano, no, protože právě ta kámoška, co tam má toho bráchu, tak viděla všechno už asi třikrát, takže já ji vlastně dotáhnu a jdeme, někdy se ještě nabalej další dva, tak po čtyřech chodíme, ale většinou já, no, protože mě to přijde jako supr. A ona jak všechno viděla, tak sama by tam nešla, no, tak když má s kým jít, tak jdeme.

A s čím je to spojený, ten večer, když jdete do divadla?

Tak je to spojený právě s tím, že v tom týdnu, jak není moc volno, tak je jeden den třeba večer volno, máme přednášky třeba do tří a všichni zrovna máme volno a třeba pátek už není moc náročnej, tak se prostě seberem, jakože ne, že nemáme co dělat do školy, máme třeba čas a zrovna dávají něco dobrýho, tak se seberem a jdem. A potom se většinou jde někam na pivo, no.

A máte nějaký místo, kam chodíte?

Do trojky, většinou. S drtivý většiny jdeme z Husy do Trojky, ale tam většinou bývá plno, tak chodíme do Alfapasáže nebo do Švandy.

A po tom představení v hospodě o tom diskutujete?

Jo, to taky, jako určitě se to stává taky tématem, no, ale určitě ne jako celovečerní. Spíš hnedka po vystoupení, cestou, než tam dojdem, tak probíráme...

Stává se třeba, že má někdo z vás vyhraněnější názor, že se dostanete do nějaké pře?

Asi ani ne, každěj zas má oblíbený herce jiný, tak si jich víc všímá, tak probíráme: „on udělal tohle a všim sis tohle“, a říkám, „nevším, protože jsem sledoval toho druhýho“...

A čteš recenze?

Jo, jako na filmy jo.

A máš třeba nějakého konkrétního kritika, kterého by si sledoval?

Jo, tak to ne. Tak to zas ne.

A ty divadelní recenze, k těm konkrétním představením, čteš?

Většinou před tím, než jdeme, tak si to přečtu, no. Před tím, ne že bych to nějak studoval úplně, že se podívám, na co vůbec jdu, abych měl takovej obraz, o čem to je, když nevím.

Myslíš, že je pro tebe lepší, když jdeš na představení a znáš předlohu?

No, jak kdy, třeba ty Trapný muka, to jsem nevěděl a zrovna jsem se tam ztratil, ale to byl, myslím, takovej specifický příklad, ale jak kdy, no. Já si myslím, že...nevím, no, nevím, co je výhodnější. Někdy si to přečtu, někdy ne, ale že bych potom pociťoval nějaký rozdíl, to asi ne.

A když máš někdy pocit, že jsi třeba něco nepochopil, nebo tě něco zajímá, dohledáváš zpětně informace?

Jo, to už jsem měl několikrát tendence si koupit program, ale nikdy jsem si ho pak nekoupil. Ale hodněkrát jsem si to říkal, že tam při tom představení bylo něco, co jsem třeba nepostřeh, třeba nějaké pasáž, to jsem si říkal, jo, musím si koupit program, ale jako pak jsem na to zapomněl a už se to neřešilo.

A ty recenze čteš na internetu?

Na netu většinou, no.

A máš nějaký stránky, kde to vyhledáváš?

Tak jako na recenze k Huse, to čtu na Huse a jinak k filmu, to čtu nejvíc na ČSFD.

Jo, oni vlastně na těch jejich stránkách dávají recenze, které o nich píšou...

...jojo, jsou tam.

Když jsi na tom představení, všímáš si publika?

Když je ta scéna postavená tak, že máš naproti ty lidi, tak jo, no.

Jakože sleduješ jejich reakce...

...jojo, někdy to je taky zábavný dost.

A dokázal bys nějakým způsobem specifikovat, co za lidi chodí do toho divadla?

Tak třeba do tý Husy, si myslím, to je taková ta střední třída, co jde na takový ten inteligentní humor pobavit se, a pak teda ty mladý, hodně jako páry a skupinky mladých lidí, skupiny kamarádů, něco jako tam chodíme my prostě. A to si myslím, že je dost spjatý s tím, že tam někdo někoho zná a že mají levnější lístky, protože právě některý ty tváře tam vídám dost často. Právě jeden známej od nás z Chrudimi, skoro pokaždý, když tam jsem, tak skoro pokaždý tam je taky.

Takže máš pocit, že to divadlo má nějaký svůj fanklub.

No, to určitě. To asi bylo vidět i na tom, když teďka se měly ty rozpočty nějak zkracovat, tak že ty petice se podepisovaly...to si myslím, že se docela ukázala ta síla toho divadla, no.

Takže si sledoval tu situaci, co se tenkrát dělá...

Jo, no, tak to by bylo smutný, kdyby to zavřeli tady, nebo ne jenom tady. Což mě teda udivilo na druhou stranu, že tam se jednalo, jestli jsem to správně četl, o nějaký dva miliony, snad, za ten rok, což mě přišlo, že není zas tak markantní částka, aby se kvůli tomu muselo zavírat divadlo. Jakože není jiná možnost sehnat ty peníze, než u týchle kasy??? Že mě to udivovalo teda. Že se nenajde nějaký investor, kterej by ty dva miliony zainvestoval. Jakože by to dal jako dar, jako nepříjde mi to zas tak strašně moc. Jako když jsem to původně četl, jen tak jako zběžně, že zkracuje se rozpočet... a pak jsem se dozvěděl ty dva miliony, tak mi to nepřišlo na takovýhle divadlo úplně, že kdyby se to kvůli tomu mělo zavřít, tak jsem si říkal, to úplně nevím...že kdyby se udělala veřejná sbírka, tak by to možná lidi posbírali, no.

Myslíš, že by sis vzpomněl na nějaký svůj nejsilnější zážitek z divadelního představení?

No, tak asi když jsme byli na tom 2+1, tak to jsem tam byl s přítelkyní, tak tam ti kluci vybíraj od lidí lístečky, a pak vlastně hrajou na to to improvizovaný divadlo, tak když jsme tam měli lísteček, co jsme psali my a oni to nějak nemohli přečíst a zakomponovali to do toho a my jsme úplně brečeli smíchy, to bylo úplně perfektní...a to bylo jakoby jedno z prvních představení, to jsem tady byl podruhé a úplně jako jsem si udělal obrázek, nebo jako to byla věc, která mě tady k tomu chytla, pak jsem tady ještě byl, před tím, než jsme začali chodit na ty zlevněný lístky, tak jsme tady byli ještě normálně a prostě úplně boží. A pak vlastně úplně první byl ten Idiot a tam některý ty scény, to běhal mráz po zádech, to bylo perfektní, no.

A byl si na něčem víckrát tady?

Nebyl, zatím. Už jenom jednou, už jenom dvě představení a už budu muset druhý kolo. Ale určitě třeba na něco plánuju jít určitě podruhé, protože jsme byli třeba na Hordubalovi, ne, na...ty jo, co to bylo...tedka mi to úplně vypadlo, jak to tady hrajou už dvacet let...(L: Balada pro banditu)...jo, Balada pro banditu, ano, tam jsme byli a byli jsme nahoře na balkóně a tam prostě to nebylo úplně šikovný, protože tams koukal ze shora, ale je lepší, když koukáš jakoby z boku, protože tam vidíš obě ty strany a já jsem nevěděl, že to takhle je, takže tam jsem viděl celou tu dobu půlku scény. Takže na to bych určitě chtěl jít znova a i na ty Trapný muka, protože to nechci úplně odsuzovat, takže na to půjdu

znova, jestli bych na to třeba taky nezměnil názor. A na 2+1 taky, protože jestli má ten Daleckej odcházet, tak abychom ho stihli aspoň ještě jednou, než to...nevím, jestli to skončí, nebo co s tím bude dál.

Sledoval jsi i mimodivadelní akce DHNP?

Jo, sledoval, ale mě to většinou nevyjde, jakože nemůžu, protože ono to...já jezdím na víkendy většinou dom a pak tady jsem tak ty čtyři dny a tři dny jsem doma. Takže já se musím vejít do čtyř dnů a ono to většinou vyjde na ty tři dny, kdy jsem doma. Ale byli jsme tady, když byla derniéra Blbý Veruny, tak potom měl Meteor koncert, tak to jsme byli, to bylo super, to zrovna vyšlo, že jsem tady byl. Nebo jsem koukal, že tady byl ten ples, nebo ten bál silvestrovskej, tam jsem chtěl, ale to jsem měl už na Silvestra jednu akci, že jsme byli mimo. Takže ale vím o tom, že tady ty akce jsou, ale kromě toho Meteoru jsem tady vždycky byl jen na divadle.

A co si o tom myslíš, že tyto akce to divadlo dělá?

Mě to právě přijde supr, ale mrzí mě, že vždycky jsem mimo, no. Jakože na ten Meteor jsem právě slyšel strašnou chválu, že to je super, tak jsme na to právě zašli a bylo to jako fakt dobrý, no. Tam byla taková, že tam i ty starší lidi vyšli na parket a mladý tam trsali jak blázni a staří si tam tancovali klasiku a bylo to v pohodě, no. A vlastně že to je i v tom prostředí toho divadla, že to bylo v podstatě na pódiu, nebo v tom sále, kde hrajou. Říkám, je to tady takový rodinný, nedovedu si představit tady to třeba v Janáčkově divadle.

A vnímáš to divadlo třeba i z nějakého historického hlediska?

To asi jsem tak nikdy nevnímal jako. Třeba když jdu do národního do Prahy, tak možná s nějakým respektem, ale jinak asi ani ne. Tak třeba tam by to měla být jakási herecká špička asi jakoby, ale nevím, asi nějak víc tohleto nevnímám.

Když nejsi z Brna, měl jsi nějaké povědomí o tom divadle před tím?

No, musím říct, že ani ne. Jak jsem to před tím vlastně nějak nesledoval, ty divadla, tak to vůbec, no. V tom Brně tak to Janáčkově, ale jinak jsem nevěděl vůbec. Protože jinak jsem do té doby byl v Brně tak dvakrát v životě, protože celkově Morava, spíš ten západ, jo. Prostě já i rodinu mám všechno Praha nebo Liberec a na Moravě prostě vůbec.

A v Chrudimi si vnímal jak divadlo?

Tam jsem ho spíš vnímal tak, že jsem ho moc nevnímal. Třeba na gymplu byla možnost chodit do nějakýho divadelního klubu, kde každý měsíc se jezdilo, ale tam jsem nechodil. Říkám, na tý střední to vůbec nebylo prioritní, tam bylo toho času mnohem víc a úplně jiný aktivity a celkově ta kultura právě nebyla taková, jaká je teďka, pro mě, že vůbec jsem nežil nějak kulturním životem, tady v tom smyslu.

Dokázal bys vystihnout své pocity, když vidíš skutečně dobrý představení?

...tak jako dokážu...asi to jako ocením...ale, tak jako ocením to v tom, že jsem za to rád, že jako hodně dobrej pocit, co ve mně zanechalo představení, byla ta Korespondence Voskovce a Wericha, to bylo úplně se vším všudy, tam byl perfektní ten hereckej výkon, i ty kulisy, to myslím, že dělali i lidi od nás z fakulty, nebo nevím, jestli jsem to slyšel, ale úplně to bylo boží jako. Bylo to se vším všudy a to jako

byl zážitek suprovej. Je pravda, že někdy některý to představení je opravdu jako dobrý, ale jak bych to popsal...je to prostě...když to skončí, my si říkáme, jestli to jako bylo top 3, jestli to bylo jako fakt...srovnáváme to, srovnáváme ty představení mezi sebou...

A máš teda nějaký žebříček?

No na prvním místě je asi ten Idiot, ten opravdu, ten hodně byl jako dobrej, ten se mi prostě strašně líbil, a ta Korespondence a Hordubal se mi teda hodně líbil, to bylo taky dobrý, no.

Když jsem u těch žebříčků, sleduješ ankety a divadelní ocenění?

No, teďka v poslední době to začínám někde registrovat, ale ani moc nad tím...tenkrát vůbec, ani to...ale teď právě začínám sledovat, že některý ty herci jsou nominovaný, teď jsem právě slyšel, že teďka myslím byly nominace nedávno, ale jakoby nějak to nestuduju, jakože...

On právě za...

... za Husu byl, za Hordubala ten, jak se jmenuje, nemůžu si vzpomenout...(L: Hauser...ale to bylo loni, ale letos právě je tam za Maestra ten, Lukáš...)

Maestro, na tom jsme byli teďka, na tom jsme byli před 14ti dny, myslím (L: ten, co hraje toho Maestra, on to hrával myslím Dalecký a pak to přezkoušel ...)...jo, vím, ale nevím, jak se jmenuje...(L: Dohnal, možná...)...to nevím, jak se jmenuje...vím, kterýho myslíš, jo, tak ten tam je? (L: ten je v nominaci, no) ...

A z Brna je tam ještě Buranteatr, jako divadlo roku, sleduješ i menší divadla?

Jakoby ne, nevím o nich moc, nevím o nikom, teď jsem dostal jakoby nějaký povědomí o Polárce, ale nebyl jsem tam nikdy, nevím. A ještě tady ten Buran, jak říkáš, o tom mi říkala kmoška, že na tom byla...

Takže se k tobě ty informace dostanou tím, že ti o tom řeknou kamarádi?

No, jo, jo. Jako nikdy jsem si nevšim jakoby...teď jsem si všim, že měla myslím ta Polárka někde billboard, ale...prostě jsem byl na jednom místě, ale vůbec se to nemá jak ke mně dostat. Jakoby já po tom nejdu...takže pokud tam nejdu, tak mi to musí někdo říct, abych to vůbec zjistil, no. Jakože mi přijde, že je tady v Brně málo divadel, ale je možný, že o těch alternativních ani nevím. Já nevím, kolik jich tady může bejt, právě když to porovná s Prahou, tak úplně...(L: to se nedá srovnávat...), ale když to srovnáš na počet lidí, že jo, když si vezmeš, že třeba v Praze je třikrát víc lidí a desetkrát víc divadel...takže jako je to v nepoměru. Což si myslím, že je divný, protože všechny ty divadla tady mi přijdou pořád vyprodáný, teda. Možná se mi to zdá, ale teda Husa je pořád plná, Reduta taky, tam jako to HaDivadlo nebo toto, to nesleduju, ale Mahenovo teda...tam to není úplně...Ale mě přijde, že jako to je hodně to, no...že o to je zájem, ale divadel mi přijde, že tu není tolik.

Jakože ti přijde, že by se tady ještě nějaký uživilo?

Nevím, ale jak říkám, je to právě o těch penězích v tom, že já ani třeba nesleduju jiný divadla, protože vím, že tam jsou ty lístky za dvě kila a já jako nechci dávat dvě kila, když můžu jít na dobrý divadlo za padesát korun, že. A tady maj tolik představení, že ještě jsem to neprojel všechno, takže furt můžu chodit sem, takže když mám jít jednou týdně do divadla, tak nemusím koukat po ničem jiným,

protože tady se mi prostě líbí, tady to mám rád a je to tady nejlevnější, nebo mám tu možnost, jo, je možný, že třeba za??? ten kontakt tady přeruší a ty lístky budou za tři sta a už sem taky nebudu chodit tak často.

Takže máš pocit, že kdyby ostatní menší divadla udělala lepší nabídku pro studenty, tak že...

...určitě, pro ty studenty, protože třeba s tou Mahenkou já si nemyslím, že to je tak dobré divadlo, jakože byl jsem tam asi třikrát a jakoby je to takovej průměrný herecký výkon...jako je to dobré, ale třeba s Husou to nemůžu srovnat, tady to prostě je o hodně lepší. Ale tam mají právě studentský za padesát korun, nebo za polovic, jo, takže za kilo, dejme tomu. Ale prostě když mám představení třeba za dvě kila, tak to už je prostě moc, nebo není to moc, ale půjdu na jedno představení za dvě kila, jednou za měsíc, nebo půjdu na tři představení za měsíc, že jo, taky za dvě kila, o to jde. Takže mně právě přijde, že Městský divadlo nemá pro studenty nic. Nebo koukal jsem na stránky, někoho jsem se ptal, ale nikdo mi to nedokázal říct, pochopil jsem, že Městský nemá nic, tam jsou ty lístky úplně nejdražší. A to samý, koukal jsem i na HaDivadlo a tam mi přišlo, že taky pro studenty jakoby nic...jako ona Husa má pro studenty, ale furt třeba ta sleva je dvě stě vejš, no a to prostě... ale je pravda, že i kdyby to tady bylo tak drahý, že nechodíme tak často, ale zas chápu, že se to musí zaplatit, je to...Ale zas na druhou stranu mi přijde trapný, že když to divadlo je poloprázdný, nebo že se hraje pro poloviční publikum, a i tak jakoby...víš co, že když už se hraje, tak by se to udělalo tak, že půl hodiny před představením, když to není vyprodané, tak se to dá prostě za pakatel, ale padesát korun je lepší než nic, podle mě. Jestli se hraje pro sto lidí, nebo pro dvě stě, tak je to v podstatě jedno, stejně se hraje, takže ty výdaje tam prostě musej bejt...tohle mi někdy přijde takový divný, no... nevím, jak to tam je...Třeba jsou furt plný ty divadla, jo, já nevím. Ale víš co, takhle, na první pohled, ale asi to není tak jednoduchý, ale to vypadá jednoduše, no. Na první pohled to...když bych si to takhle řek, tak mi to přijde úplně jasný, jako, hraje se, prodalo se sto lístků za plnou cenu, a teď se začíná hrát, tak jestli chce jít dvacet lidí teď, během dvaceti minut, tak jim ty lístky dáme prostě za třetinovou cenu, nebo za polovinu.... A i pro ty herce je lepší, když je to hlediště zaplněný, než když je to... jenže pak je právě rozdíl v tom, když tam jdeš jako pracující člověk a když tam jde student, jo prostě...a rozdíl toho lístku je myslím tady padesát korun, tak když student zaplatí dvě stě padesát a pracující tři sta, tak to je minimum, to zas není takovej rozdíl, jo. Nebo tak mi přijde, že tak to všude jakoby je, jo, až to Národní, nevím, jestli to mají nějak dotovaný víc, Národní má pro všechny studenty na stálej repertoár za padesát procent ceny, že si můžeš vybrat, kam chceš a když jdeš půl hodiny před představením, tak za padesát je všechno, když tam je volno samozřejmě. A jsou to teda jenom horší místa, někde na balkóně a má to Reduta, Národní a Janáčkov, jo. To, myslím, patří nějak do jednoho celku. V Praze to je taky, já nevím, jestli to je nějak dotovaný...(Lukáš se rozpovídává o tom, jak by Národní divadlo mělo být přístupný pro všechny...). Ale na druhou stranu ta myšlenka je pěkná, no. Jako je to v praxi, to nevím, no. Ne ale mě přijde, že ta Husa jakoby...asi má problémy, ale ne určitě problémy zaplnit představení. My vždycky když jdeme, tak je plno. Nebo maximálně třeba tři, čtyři židle volný. Nikdy jsem neviděl, aby byla každá druhá volná, tady, což jsem jinde viděl, jako. Takže jakoby jestli tady nemají prachy, tak nevím, čím to je, ale určitě ne tím, že chodí málo lidí. To je asi ten základ. Já nevím, z čeho má divadlo nejvíc prachů. Jestli nejvíc peněz má z lidí nebo od státu, nevím. Asi jak který taky. (Lukáš popisuje brněnské příspěvkové organizace...že divadla něco dostávají a něco musí získat z lístků)...a větší část je z čeho? (L: ...nejsem si jistý, jak to je přesně, ale je to pro ně obrovská pomoc, že jo. Když se podíváš na Buranteatr a podobně, oni můžou dostávat peníze jako granty a sponzorský dary a pak si musí všechno udělat na vstupném. A že kdyby dostali o těch dvacet procent méně, že by to třeba HaDivadlo asi nepřežilo)....ale je to divný, že třeba do toho

HaDivadla, tam je taky furt plno, ne? (L: no, teďka se chodí...)...tam hrajou, jestli jsem pochopil, takový moderní věci, poměrně, tady se hraje taková klasika, klasika předělaná, ale tam, co jsem viděl, mi přišlo, docela takový (L povídá něco málo o dramaturgii HaDi)...tady vlastně ty ruský autoři, Havel, Čapek...taková klasika, mi přijde.

Ještě jsem se chtěl zeptat, máš nějaký fakt špatný zážitek z divadla?

No, musím říct, že představení, který se mně moc nelíbilo, bylo právě v tom HaDivadle, Modelka XXL, a to byl právě asi důvod, že nějakou dobu po tom, když vlastně tak na to vzpomínám, tak nějakou dobu potom jsem vůbec už ani nehledal, co tam hrajou. Až teďka, po nějakým čase, kdy už to mám tady trošku zhlídnutý a třeba když přijede přítelkyně, tak se ji většinou snažím brávat do divadla, abychom to tady neprosedli, tak koukám do Husy, a když nic zrovna nehrajou, tak právě koukám na ty jiný divadla. Teď právě koukám už i na ty ostatní, i na to HaDivadlo...Tenkrát, už asi před dvouma rokama skoro, když jsem přijel do Brna a hnedka ten tejden první, co jsem byl v Brně, tak jsem tam byl, vlastně úplně první představení to bylo možná, moje první představení v Brně to právě bylo, jsme, myslím, sháněli na rychlo a bylo toto, tak jsem říkal...aaa...HaDivadlo a tohle...a moc mě to neuchvátilo.

Čím myslíš, že to je?

Tam to vlastně celý hrála jedna holčina a nechci říct, že byla špatná, ale...začátek byl dobrej, to bylo i vtipný, ale přišlo mi to pak dlouhý a přišel jsem na to, že to je pořád dokola to samý...vůbec mě ta hra nenadchla jako, jo. Ze začátku to vypadalo dobře, jakože jsme se i zasmáli několikrát, jakože v pohodě, furt jsme asi čekali, kdy přijde nějaký další herec, a pak nepřišel a tak nějak to neplynulo, no, bylo to takový...vůbec mě to nechytlo prostě. A možná, že...i ta scéna, jak sem nebyl zvyklej, jak jsem byl zvyklej na to divadlo, i ta scéna...vlastně to bylo poprvý, kdy jsem zažil takovou nedivadelní scénu...to mi taky přišlo divný, že jakoby se tam skloubilo všechno dohromady, a tak jsem si udělal vlastní názor na to, možná ne úplně objektivní, ale od té chvíle jsem třeba půl roku vůbec neřešil HaDivadlo, protože jsem si říkal, že mě to právě nenadchlo. To stálo asi kilo, myslím, a to jsem si právě říkal, že za kilo, to mi za to asi nestojí...to nebylo nic extra. A právě jsem si myslel, že to je vlastně celá scéna toho HaDivadla, já jsem se o to fakt vůbec nezajímal, a pak jsem se až dozvěděl, že tam nějaký...(nevím, mluví oba přes sebe něco do ztracena...).

Já jsem se na to už asi nějak nepřímo ptal, ale u těch představeních, který tě zaujali, jestli je něco konkrétního přímo v tom představení, co tě nějakým způsobem...

No tak na tý Korespondenci, tam hodně byly dobrý ty efekty toho...to pódium...ty kulisy prostě, tam některý ty scény, jak se tam různě rozsvěcovalo, tam byly suprový ty efekty, já nevím, jestlis to viděl, tam prostě některý byly úplně boží...ale konkrétně nevím. Říkám, tady to, jak se to tam různě rozsvěcovalo, a přesně scénu ti asi neřeknu, ale vím, že tam některý ty věci byly suprový, no. Nebo jak si tam třeba sedali k tomu stolu...to byly takový věci jako neobvyklý, suprový nápady, a to se mi jako hodně líbilo. A v tom Idiotovi, tam ty scény, tam se my líbilo, jak to opravdu bylo hraný tak jako reálně prostě, tam házeli s těma věcmá, tam rozflákali několik talířů porcelánovejch, lili tam po sobě vodu, jo, to jsou ty scény, který opravdu jdou...to jsou prostě ty silný scény, jo. Asi mi přišlo, že se někdy tak rozvášnil, že až koukali sami, tam rozflákali ty talíře a tohle... já jsem to fakt žral, jo, já jsem seděl, koukal a ani nedutal, jo jako, fakt jsem přišel a...Já jsem to viděl s Liškou, prej tam hraje i Vyorálek, zrovna tu druhou roli, jakože se střídaj, já jsem to viděl s Liškou, tak přece jen ten Liška je

takovej mediálně známej, ale říkaj prej, že Vyorálek je snad i lepší, nevím... Mě se to s tím Liškou líbilo, ale jakoby ne kvůli němu, byli tam právě všichni a právě já jsem tam počítal ty herce a bylo jich tam snad pětadvacet, jakože hrozně moc těch herců, jakože fakt to bylo velkolepý, jak v Národním prostě. Jo a samozřejmě když říkáš tady ty scény, tak nejlepší scény jsou, když něco zkazej, to je prostě boží, no. To je prostě supr. Já teď většinou jak na tý sklepní scéně, tam je to takový alternativní dost, tak tam jsme byli buď na tom 2+1, nebo na tom na...krá...byla to taky derniéra, na derniéře....ty jo, teď nevím, jak se to jmenuje, něco s králem...hrál tam Daleckej, Buršová a ještě jeden takovej borec s brejlema, toho jsem neznal, toho jsem viděl poprvé, a byla to derniéra, teďka před měsícem asi...tak tam právě v tady těch představeních, tam se to stávalo hodně. A když třeba se začne ten herec smát tomu druhýmu, tak to je prostě boží, když se otočí zády k publiku a jenom je vidět, jak se tam prostě řehní, tak to jsou skvělé momenty, no. Jakože to nepatří úplně do toho představení a jde vidět, že se něco pokazilo, ale že se to nehrotí, ale že se zasmějou a toto sledovat, to jsou skvělé momenty.

Takže i ta autentičnost nějakým způsobem na tom divadle na tebe působí?

No, určitě, jakože právě třeba u toho Idiota, tam by se to asi úplně nehodilo jakoby, tam nevím o momentu, že by se tam něco pokazilo a všiml bych si toho, ale právě u tady těch víc alternativních, tam je úplně supr, když se něco pokazí, nebo říkám, tam byly ty... Tam jsem prostě úplně brečel, jsem tam slzel smíchy, to bylo prostě boží, jakože von řek něco tak vtipnýho, že rozesmál toho Daleckýho třeba a on prostě nebyl schopnej hrát a jenom se tam půl minuty tlemil, a to bylo supr, taková ta...to strhne celý to publikum a všichni se prostě tleměj...a vlastně ničemu.